

et tidspunkt skal have et andet grundlag at dømme ud fra. Det er det, vi forsøger at skabe i dag, og hvis ikke det lykkes i dag, så vil det ske på et senere tidspunkt. For jeg er så naiv at tro, at retfærdigheden til sidst vil ske fyldest, også i denne her sag.

Hr. Christian H. Hansen vil jeg meget gerne svare. Det har jeg ikke tid til nu, men det får jeg nok lejlighed til senere.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Ole M. Nielsen for en kort bemærkning, og fru Anni Svanholt og hr. Søren Kolstrup. Det er dem, jeg har noteret til korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg vil bare gerne sige tak for hr. Kim Andersens fulde og hele og varme tilslutning til vores initiativ. Jeg må indrømme, at jeg slet ikke vidste, at hr. Kim Andersen var så flot en folketaaler. Det var virkelig noget, der ville gøre sig på Skamlingsbanken eller sådan et sted eller Himmelbjerg eller et andet fint sted.

Og så er vi jo politikere. Jeg kan alligevel ikke lade være med at drille en lille smule. Det havde altså været flot, hvis Venstre havde haft den samme holdning, da man lavede Vandmiljøplan II og dér havde indført kompensation for den 500-600 mio. kr.s udgift, som landbruget blev pålagt. Men også da man lavede de dyrkningsfri bræmmer i 1992. Dér ved jeg godt, at der var et politisk spil, og at der var noget, der gik galt; jeg kender det jo alt sammen. Jeg synes nu altså lige, at det trods alt skal nævnes, men man skal aldrig ærgre sig over dem, der benytter sig af retten til at blive klogere. Jeg takker hjerteligt.

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Ja, man må jo sige, at hr. Kim Andersen talte meget engageret og svingede sig højt op.

Men jeg vil gerne spørge hr. Kim Andersen, som taler om, at der er skabt ondt blod med gennemførelsen af de 2 meter bræmmer: Er det ikke et problem efter Venstres opfattelse, at landbruget får et så dårligt omdømme ved, at man faktisk ikke efterlever en lov, som trådte i kraft den 1. juli 1992? Og man kan jo naturligvis kun få den opfattelse her, at hvis der så skal gives kompensation, og måske nogle kunne overveje at give den med tilbagevirkende kraft, så virker det jo, som om at man, når man overtræder loven, så kan blive belønnet.

Mener Venstre, at det skal være sådan? Vil Venstre gå så langt, at man vil sige, at hvis man kan konstatere, at loven ikke er overholdt, så skal man efterfølgende belønnes?

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Ja, Venstre og Venstres ordfører ville tilsyneladende det hele: være vogtere af naturen og samtidig have ret til hvad som helst.

Men så vil jeg gerne have at vide, hvad det indebærer at være vogter af naturen. Indebærer det, at Venstre fuldt ud vil acceptere princippet om, at det er forurenere, der skal betale, såfremt der forurenes, og at dette princip gælder uindskrænket, og at dette princip gælder uindskrænket også for dansk landbrug? Det er det ene.

Det andet er spørgsmålet om ejendomsretten og dens rækkevidde. Mener man, at man skal have ret til at forurene helt ned til kineserne? Hvor langt går retten til at forurene uden for ejendomsretten? Til og med kineserne eller hvem?

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Jeg kvitterer og takker hjerteligt hr. Ole M. Nielsen. Det havde tjent hr. Ole M. Nielsen, hvis hans erindring havde været lidt klarere. Så ville han have vidst, at Venstre i 1991, da naturbeskyttelsesloven var til tredje behandling, var arge modstandere af, at bræmmereglen blev indført. Han ville også have vidst, at vi stred som brage jægere bl.a. ved vores daværende ordfører, fru Hanne Severinsen, for at få indført kompensation for bræmmerne. Og det kan hr. Ole M. Nielsen forvisse sig om ved også at læse, hvad hans egen ordfører, hr. Knud Glønborg, dengang replicerede.

Så vil jeg gerne sige til fru Svanholt: Altså jeg forstår ikke rigtig, hvad det er, fru Svanholt taler om. Selvfølgelig skal loven overholdes. Jeg ved ikke, hvor det er, den ikke er overholdt. Jeg ved derimod, at der er nogle amter, der har svært ved at give et tilpas klart billede af, hvad det er for nogle grænser, landbruget skal overholde, hvad det er for nogle vandløb, der udpeges som pligtige. Jeg synes i og for sig, det er et problem for landmændene, at de ikke kan få klar besked.

Og hr. Søren Kolstrup er tilbage i den bedste koldkrigeriske marxistiske retorik. Det kan jeg næppe nå at gå ret meget ind i, men jeg vil ger-